

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA – I. ŠTVRŤROK 2011

Donáškou priamo do domu
priniesol bocian vzácný
poklad v batohu
do týchto rodín v Abraháme:

Sarah Szöllösyová
(rodičia Zuzana a Andrej
Szöllösyoví)

Sofia Stillerová
(rodičia Marta Stillerová
a Miroslav Sládeček)

Vítajte medzi nami!

Nezabudni na úsmev, je to svetlo,
ktoré pri pohľade do očí prezradí,
či je srdce doma.

Helena Ružičková

Naši jubilanti sa dožívajú:

50 rokov

Emília Rovenská, Gabriela Bednáriková,
Jozef Baláž, Marián Matloň,
Jana Baďuríková

60 rokov

Mária Maneková, Zdenka Benkovská,
Milan Štefunko, Jozefína Belková,
Jana Huťanová, Pavol Ležovič,
Peter Lukačovič

70 rokov

Terézia Štefunková, Alexander Hofer

80 rokov

Ludmila Hrušovská, Mária Mišová,
Helena Kopáčiková, Františka Kobrtková

Jubilantom srdečne blahoželáme!

Opustili nás:

Dušan Dunda
vo veku 56 rokov

Viliam Križo
vo veku 95 rokov

Anton Žgančík
vo veku 64 rokov

Ján Štefunko
vo veku 71 rokov

Odpocívajte v pokoji!

Ostalo len tiché miesto na cintoríne, tiché miesto pre tvoj žiaľ, smútok a slzy.

VEĽKÁ NOC 2011 — HĽADAŤ ŽIVÉHO MEDZI MŔTVYMI?

Málokto má medzi ľuďmi toľko lásky, ale aj toľko nenávisti a nepriateľstva ako Ježiš Kristus. Vieme, čo diktovala ľuďom nenávisť voči nemu kedysi: „Zviažte ho a opatrne ved'te. Pribite ho na kríž a pozorujte. A keď bude zjavne mŕtvy, ešte ho prebodnite... Ale ani potom mu neverte. Keď ho pochováte, nezabudnite zapečatiť hrob a postaviť k nemu stráže“!

Ľudská zloba ešte nikoho tak dôkladne nezabila a tak starostlivo nepochovala ako Krista; ale pritom sa nikoho po smrti tak nebála ako práve jeho. A tento strach jeho nepriateľov bol naozaj vždy. My sa im usmejeme: Ako možno zabiť Pôvodcu života, zavrieť do hrobu a ustrážiť toho, ktorý sa vie živý ukryť do kúska chleba a vteliť sa do Cirkvi...? Je zbytočné hľadať živého medzi mŕtvymi! Je smiešne hľadať Krista v minulosti ako kohosi, koho pochovali a na koho sa zabudlo.

Veľkonočná udalosť dodnes vyvoláva v ľuďoch to, čo pocítili ženy pri pohľade na prázdny Kristov hrob: strach a radosť. V tých, ktorí by ho radi odstránili zo sveta prenasledovaním jeho Cirkvi, posmechom, ohováraním alebo zámernou nevšímavosťou, budí sa pri počutí správy o zmŕtvychvstaní

strach, v tých, ktorí uverili jeho slovám a znášajú kvôli tomu vo svete príkoria, narastá radosť. Možno sa bez dlhého rozmýšľania pripojíme v duchu k tým druhým a budeme si myslieť, že pre nás je jeho zmŕtvychvstanie len a len dôvodom na radosť. Ale buďme k sebe trochu úprimnejší... Ak sme sa nepričinili o jeho odstránenie zo sveta, nemôžeme s istotou povedať, že by sme ho neboli nikdy vyhánali zo svojej mysle a zo srdca nejakým nevhodným záujmom, že by sme mu neraz, keď nás pozýval zvnútra alebo zvonka nasledovať ho, neboli uhli hriechne za roh. Ak pomyslíme na to všetko, určite sa povedľa radosťi z jeho vzkriesenia ozve v nás aj strach...

S dvojakým pocitom niesli ženy od hrobu posolstvo, a tak ho treba niesť do sveta aj nám. Kristus vstal z mŕtvych – radujme sa pre svoje čnosti. Kristus vstal z mŕtvych – bojme sa pre svoj hriech. Ale neľakajme sa veľmi. AK aj máme veľa chýb, ale práve toľko dobrej vôle zbaviť sa ich, to je vždy veľký dôvod na radosť alebo aspoň presnejšie dôvod na veľkú radosť. Aleluja!

J.K.

(spracované z katolíckych periodík)